

Το σημείον του Άχαζ (β) - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ [Γνώμες](#)

Ενώ το βασίλειο του Ιούδα βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση (βλ. και ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. 449, Δεκ. 2020), ο Θεός προφητεύει ότι, όχι μόνο δεν θα χαθεί ο λαός του, αλλά θα προέλθει από αυτόν στο μακρινό μέλλον ο Μεσσίας, που θα γεννηθεί μάλιστα με τρόπο θαυμαστό από μητέρα παρθένο. «Ιδού η παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν, και καλέσουσι το όνομα αυτού Εμμανουήλ, ο εστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ημών ο Θεός» (Ματθ. 1, 23. Ησ. 7, 14).

Το βασίλειο του Ιούδα δεν βρίσκεται πλέον στην αίγλη που το ανύψωσε ο εκλεκτός του Θεού βασιλιάς Δαβίδ. Η αποστασία από τον νόμο του Θεού, με ιδιαίτερο χαρακτηριστικό την εκτροπή στην ειδω-λοατρία, το έχουν φέρει στην έσχατη παρακμή και κατάπτωση. Βρίσκεται σχεδόν αδιάκοπα σε εμφύλια διαμάχη με το βασίλειο του Ισραήλ, το βόρειο τμήμα που αποκόπηκε από το ενιαίο αρχικά βασίλειο. Στη συγκεκριμένη στιγμή το βασίλειο του Ιούδα μετράει τις πληγές του

από τη μεγάλη σύγκρουση με τις δυνάμεις του βασιλιά του Ισραήλ και του βασιλιά του Αράμ (Συρίας), που συμμαχήσαν εναντίον του.

Ο Θεός επιτρέπει στην ανίερη συμμαχία τους να νικήσει και να επικρατήσει προσωρινά πάνω στο βασίλειο του Ιούδα, γιατί βασιλιάς και λαός έχουν ασεβήσει τα μέγιστα. Η πανωλεθρία τους είναι τρομερή. Ο βασιλιάς Άχαζ έχει χάσει το ένα τρίτο του στρατού του. Εκατόν είκοσι χιλιάδες στρατιώτες του έχουν πέσει σε μια και μόνο μέρα στο πεδίο της μάχης. Τριακόσιες χιλιάδες άμαχοι έχουν αιχμαλωτισθεί. Ο φόβος και ο τρόμος έχουν συνταράξει λαό και βασιλιά.

Ο Θεός όμως διαβεβαιώνει τον Άχαζ διά μέσου του Ησαΐα (Ησ.7, 4 εξ.) ότι για χάρη του Δαυΐδ, του εκλεκτού του, δεν θα νικήσουν τελικά οι εχθροί του. Θα βοηθήσει τον λαό του, όχι όμως πριν μετανοήσει και επιστρέψει στην οδό του Κυρίου. Γι' αυτό προαναγγέλλει ότι θα υπάρξουν και άλλες καταστροφές, δηώσεις και εξορίες εις βάρος του. Όλα αυτά θα έχουν παιδαγωγικό και μόνο χαρακτήρα. Επιτρέπει τη συμφορά, για να γίνει φραγμός στην πάνδημη αμαρτία. Επιτρέπει να δοκιμασθεί σκληρά ο λαός του, για να έλθει σε μετάνοια.

Γι' αυτό και δεν θα αφήσει τον εχθρό να υπερισχύσει οριστικά. Ο οίκος του Δαυΐδ δεν θα καταλυθεί. Ο Θεός έχει υποσχεθεί στον Δαυΐδ ότι δεν θα εκλείψει «άρχων και ηγούμενος» από τη γενιά του, μέχρι να έλθει ο Μεσσίας. Όση καταστροφή και ερήμωση και αν υφίσταται ο λαός του, δεν θα εκλείψει ολοκληρωτικά. Θα σώζεται πάντα ένα ευλογημένο «λείμμα», «το επιδέκατον» (το ένα δέκατο του λαού). Αυτό θα είναι το εκλεκτό κατάλοιπο, το αγαπημένο υπόλοιπο του Ισραήλ, που θα επιβιώνει από όλα, ακόμη και από τη βαβυλώνεια αιχμαλωσία, για να εξασφαλίζει την απρόσκοπτη συνέχεια του οίκου του Δαυΐδ και να αποτελέσει την ευλογημένη κατά σάρκα γενεά του Χριστού.

Προφητεύει λοιπόν ο Θεός ταυτόχρονα δύο πράγματα: α. Την επικείμενη συντριβή των εχθρών και, συνεπώς, β. τη διαιώνιση του οίκου του Δαυΐδ, ώστε να προέλθει σε βάθος χρόνου από αυτόν, και συγκεκριμένα από την απόγονο του Δαυΐδ Παρθένο Μαρία, ο Μεσσίας. Η εκπλήρωση στο εγγύς και άμεσο μέλλον της πρώτης προφητείας (της σωτηρίας από τους εχθρούς), θα εγγυάται στον λαό με τρόπο αναντίρρητο την εκπλήρωση στο μακρινό μέλλον και της δεύτερης προφητείας: Ότι, παρά τους κινδύνους, ο Θεός θα διασφαλίσει την ύπαρξη του λαού του, ώστε να γεννηθεί «εξ οίκου και πατριάς Δαυΐδ» ο Χριστός, «το σωτήριο του Θεού», η τελειωτική σωτηρία του κόσμου ολόκληρου.

Έτσι λοιπόν ο Εμμανουήλ ήλθε και έφερε τον Θεό ανάμεσά μας. Για να εισέλθουμε όλοι, αν το θέλουμε, στο νέο ευλογημένο «λείμμα» του λαού του Θεού, την αγία του Εκκλησία.

(ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. 461, Δεκ. 2021)

(Τέλος)